

ПРОТОКОЛ
засідання педагогічної ради Гімназії с. Ілляшівка

28.10.2024

с. Ілляшівка

№ 2

Голова педагогічної ради – Василь ФЕДОРЕНКО

Секретар педагогічної ради – Наталія КУЧЕРУК

Присутні: 17 педагогічних працівників

Відсутні: 1 (Анастасія ВУСАТА)

Порядок денний:

1. Про виховання інтересу до колективної творчої діяльності, лідерських та організаторських якостей у здобувачів освіти (*заступник директора Гаращук О.М.*).
2. Про національно-патріотичне виховання учнівської молоді як фактор розвитку національної свідомості, громадянської активності, правових цінностей зростаючого покоління (*педогог-організатор Вусата В.М.*).
3. Про рівний доступ до освіти дітей з ООП різних категорій як актуального соціального аспекту і прогресивного напрямку розвитку НУШ (*асистент вчителя Миронішина А.П.*).
4. Про формування високого рівня життєвої компетентності та удосконалення роботи учнівського самоврядування у закладі освіти, створення моделі учнівського самоврядування в класі (*класних керівників Яцик С.М.*).
5. Про нове Положення атестації педагогічних працівників як систему заходів, спрямованих на всебічне та комплексне оцінювання педагогічної діяльності (*директор Гімназії Федоренко В.В.*).
6. Про оцінювання результатів навчання та оформлення Свідоцтв досягнень учнів 5-7 класів НУШ: нові вимоги та підходи та заповнення журналів і виставлення оцінок. (*Заступник директора Гаращук О.М.*).
7. Про огляд нового Професійного стандарту «Вчитель закладу загальної середньої освіти» (*Кучерук Н.Д.*).

1.СЛУХАЛИ:

Гаращук О. М., заступник директора, зазначила, що лідерські якості – це якості особистості, які забезпечують ефективне лідерство, а саме: індивідуально-особистісні і соціально-психологічні особливості особистості, що впливають на групу і призводять до досягнення мети, зауважила, що саме такі якості потрібно виховувати у здобувачів освіти, і ознайомила присутніх із рисами, які забезпечують ефективне лідерство:

Самопізнання (механізм пізнавальної діяльності дитини, вимагає від суб'єкта значних зусиль, невпинної праці над собою);

Самоствердження

(учень хоче показати власну цінність, значущість і таким чином добивається відповідного становища в колективі);

Самостійність (самостійне визначення мети, планування і реалізації поставлених завдань);

Самовизначення (активність учня по виявленню і відстоюванню власної позиції в ситуаціях);

Прагнення до колективності (потреба знаходитись і реалізовувати себе в колективі);

Ентузіазм (учень близький за своєю суттю до мотивації);

Романтизм і громадська активність (старшокласник має бути суб'єктом соціально корисної праці, яка і залежить від активності самого учня).

ВИСТУПИЛИ:

1. Кучерук Н.Д., учитель української мови і літератури, яка вказала методи формування даних рис на уроках мови та літератури.

ВИРІШИЛИ:

1. Класним керівникам та вчителям-предметникам:

1.1. Виховувати у здобувачів освіти закладу освіти наступні компоненти лідерських якостей з визначенням у них ознак, які забезпечують ефективне лідерство учнів:

мотиваційний (ознаки: упевненість у собі, потреба в досягненні, прагнення до самоствердження і самореалізації);

емоційно-вольовий (ознаки: урівноваженість, емоційно-позитивне самопочуття, наявність вольових якостей);

особистісний (ознаки: вплив на інших, оригінальне, творче мислення, комунікативні та організаторські здібності);

діловий (ознаки: уміння приймати правильне рішення в непередбачених ситуаціях, готовність брати на себе відповідальність, знання, уміння та навички організаторської роботи).

2.СЛУХАЛИ:

Вусата В.М., педагог-організатор, повідомила, що національно-патріотичне виховання учнів – важлива складова формування свідомої розвиненої особистості, яка здатна переосмислити уроки минулого, сприяти формуванню сучасного позитивного іміджу країни, знати та вивчати історію свого краю. В сучасних умовах національно-патріотичне виховання молодого покоління набуває особливої актуальності, тому що воно викликане формуванням почуття любові та відданості Батьківщині, національну гордість, служінню своєму народові, розуміння та співпереживання його історії й

культури, прагнення утвердження у світі як високорозвиненої, конкурентноздатної нації, суспільства і держави.

Головною запорукою процвітання держави є національно-патріотичне виховання молоді. Адже саме вони вносять свої корективи в закони, суспільне життя, етико-моральні засади.

Патріотизм – соціально-історичне явище, яке в різні історичні епохи має конкретні прояви. Слово «патріотизм» (від «patris») – грецького походження, в перекладі означає «батьківщина, вітчизна». Патріоти своєї держави - це свідомі громадяни. Люди, які пам'ятають своє коріння й шанують пам'ять предків, громадяни, які готові в будь - який момент віддати своє життя за Батьківщину. Ці якості можна об'єднати в національно-патріотичну групу.

Людина може відчувати себе вільною лише тоді, коли є економічно незалежною, має стабільний дохід, є юридично захищеною, має свободу думки, право вільного вибору. Ці чинники можна об'єднати в суспільно-економічну групу.

Враховуючи особливості поточного навчального року, соціально-політичні умови, в яких перебуває наша держава, виховання свідомих громадян своєї країни, формування у них почуття національної гідності та патріотизму набуває першочергового значення для кожного вчителя. Також зауважила, що відповідно методичних рекомендацій з патріотичного виховання, воно має наскрізно пронизувати освітній процес, органічно поєднувати національне, громадянське, моральне, родинно-сімейне виховання, сприяти у дітей та їх батьків національних та загальнолюдських цінностей. У системі позакласної виховної роботи із здобувачами освіти передбачено заходи з використанням державної символіки, розкриттям її змісту, історії виникнення та сучасного тлумачення. На офіційному сайті закладу освіти та в соціальних мережах висвітлюється інформація про перебіг проведених заходів та система роботи з даного питання. Було відмічено, що протягом вересня-грудня в Гімназії проводилися виховні заходи, що сприяли формуванню патріотизму. Таким чином, успішній реалізації виховання у дітей духовних і моральних цінностей сприяють і позашкільні навчальні заходи, що є осередком національно-патріотичного виховання учнів закладу в позаурочний час.

ВИСТУПИЛИ:

Гаращук О. М., заступник директора, яка розпочала свій виступ із слів В. О. Сухомлинського. *«Патріотичне виховання - це сфера духовного життя, яка проникає в усе, що пізнає, робить, до чого прагне, що любить і ненавидить людина, яка формується».* (В. О. Сухомлинський).

Україна... Її майбутнє в руках молоді. Нині юні громадяни стають безпосередніми учасниками суспільних процесів держави, тому серед виховних напрямів навчальних закладів пріоритетним є національно-патріотичне й

громадянське виховання, як стрижневі, що відповідають нагальним вимогам і викликам сучасності.

В умовах, коли Україна, з одного боку, вкотре перебуває на шляху радикальних політичних, соціальних та економічних перетворень, а з іншого – знаходиться у стані загрози її національної безпеки, національно – патріотичному вихованню належить пріоритетна роль.

На сучасному етапі розвитку українського суспільства проблема патріотичного виховання є надзвичайно актуальною.

Упроваджуючи «Стратегію національно-патріотичного виховання» в нашому закладі використовуються різні форми патріотичного виховання; виховується повага до законодавчих норм; вивчається історія України; ознайомлення з іменами видатних людей, чиє життя пов'язане з Україною; вивчається історія рідного краю; збираються відомості про героїв країни, поповнюється шкільний краєзнавчий музей.

Отже, формування патріотизму в українському суспільстві залишається першочерговим як для держави, так і для системи освіти в цілому. У зв'язку з цим національно-патріотичне виховання є важливою складовою освітнього процесу.

ВИРІШИЛИ:

1. Педагогічному колективу:

- 1.1. Продовжити виховну роботу з учнями за напрямом національно-патріотичного виховання.
- 1.2. Активно поширювати серед різних соціальних, вікових, освітніх категорій населення ідеї спільної історичної долі, безпосередньої успішності кожного громадянина України від рівня єдності українського суспільства, що сприятиме формуванню патріотизму.
- 1.3. Розширювати напрями співпраці із громадськими організаціями з питань патріотичного виховання учнів.
- 1.4. Активізувати залучення батьківської громадськості до освітнього процесу й пропагувати ідеї єдності України серед батьків.

3.СЛУХАЛИ:

Миронишина А.П., асистент вчителя, повідомила, що для підтримки дітей з особливими освітніми потребами, розвитку інклюзивної освіти, заклад повинен бути готовим до роботи з актуальним соціальним аспектом і одним із прогресивних напрямків розвитку Нової української школи, навіть якщо інклюзивне навчання у закладі не здійснюється. Відповідно статті 1, пункту 20 Закону України «Про освіту», особа з особливими освітніми потребами – це особа, яка потребує додаткової постійної чи тимчасової підтримки в освітньому процесі з метою забезпечення її права на освіту. Виходячи із ширшого

розуміння, діти з особливими потребами – це діти, які мають різні фізичні, психологічні, соціальні, пізнавальні обмеження або вади, які перешкоджають їхньому повноцінному навчанню в закладі освіти без спеціальної підтримки.

Розумне пристосування освітнього простору створює таке середовище, яке забезпечує максимальний розвиток учнів з урахуванням їх потреб та індивідуальних особливостей. Основне завдання закладу - організувати для дитини з ООП зрозуміле, чітко визначене середовище, у якому вона зможе почуватися захищеною та працюватиме у своєму режимі й відповідно до своїх здібностей та комунікуватиме з іншими учасниками освітнього процесу.

Заклади освіти, з метою впровадження індивідуального підходу до кожної дитини та забезпечення її рівною освітою, розробляють освітні і адаптують навчальні програми та організовують спеціальну підтримку всіх учнів з ООП. Організація навчання дітей з ООП потребує:

- вивчення потреб дитини: важливо визначити, які конкретні потреби має кожна дитина. Наприклад, дитина може мати проблеми з читанням або письмом, або може потребувати додаткової допомоги в інших галузях навчання;
- індивідуальні навчальні плани для учнів з особливими потребами, зокрема з використанням спеціальних технологій;
- особливі засоби навчання для кожного учня;
- використання позитивного підходу до учнів з особливими потребами та визнання їхніх досягнень;
- залучення вчителів з досвідом роботи з учнями з особливими потребами та надання їм необхідної підтримки та навчання;
- проведення тренінгів для всіх учасників про безбар'єрну освіту, що допоможе підвищити їхню чутливість та розуміння потреб учнів з особливими потребами тощо.

Розумне пристосування освітнього простору передбачає використання новітніх технологій та інновацій в освітньому процесі, що дозволяє усім учням отримувати більше практичного досвіду та розвиватися. Важливо також заздалегідь попереджати дитину з ООП про зміну розкладу чи незаплановані активності та мінімізувати періоди очікування виконання наступних завдань. Змушена бездіяльність і нерозуміння подальших дій можуть призводити до додаткового збудження і, відповідно, погіршення поведінки. Також варто розділяти завдання на декілька, меншої тривалості та складності, щоб надавати більше часу на виконання. Застосовувати сучасні освітні інструменти - інтерактивні дошки, комп'ютерні програми, віртуальну та доповнену реальність, цифрові інструменти, моделі. Особливе значення для дітей з ООП мають різноманітні візуальні матеріал: наочні, дидактичні, роздаткові. Усі матеріали мають містити не лише текстову частину, але і яскраві картинки, фотографії, схеми. Коли відомо про уподобання та зацікавлення дитини з ООП, варто використовувати образи, характеристики та предмети з цього списку. Потрібно надавати інформацію в такій формі, яка пускає в дію органи чуття, що найбільш розвинені в цієї дитини. Наприклад, дозволяти користуватися аудіокнигами замість друкованих, якщо сприйняття аудіотексту більш

ефективне, ніж читання; обирати методику виконання завдання - писати ручкою чи олівцем, відповідати на запитання усно чи письмово, читати чи слухати тощо.

Розробляють заклади і власну систему оцінювання та заохочення дітей з ООП. Дитина має бачити не лише кінцевий результат, але і свої проміжні досягнення. А також розуміти, які її дії призводять до досягнення відповідної мети. Задля цього так само під індивідуальні потреби дитини розробляють наочні таблиці та графіки досягнень і заповнюються разом із дитиною: зірочки, смайлики, наліпки, тощо. За кожне правильне та вчасно виконання завдання дитину варто заохочувати приємними дрібницями - додатковою перервою, переглядом улюбленої книги чи картинок, можливістю погратися, пройтись, відвідати ресурсну кімнату тощо.

Напрямок роботи із дітьми з ООП включає і додаткову підтримку та додаткову підготовку вчителів, щоб вони розуміли як працювати з цими дітьми. Навчання вчителів роботі з дітьми з особливими освітніми потребами є важливою складовою інклюзивної освіти. Навчання вчителів включає в себе такі теми, як визначення та розуміння різних видів ООП, використання адаптивних стратегій та методів навчання, робота з індивідуальними навчальними планами, взаємодія з батьками та опікунами дітей з ООП, а також розуміння прав та обов'язків учнів з ООП та їхніх батьків. Для підтримки інклюзивної освіти, вчителі повинні періодично підвищувати свій професійний розвиток у даному напрямку. Крім того, вчителі мають можливість спілкуватися з іншими фахівцями, такими як психологи, логопеди, педагоги соціальні, медичні працівники, працівники ІРЦ, щоб отримувати поради та допомогу в роботі з дітьми з ООП.

Сучасна освіта - це система, в якій діти з особливими освітніми потребами навчаються із дітьми без обмежень, при цьому вони отримують додаткову спеціальну підтримку та допомогу, працюють зі спеціальними педагогами та фахівцями.

ВИСТУПИЛИ:

1.Мельник І.В., асистент учителя, яка звернула увагу, що обдаровані діти та діти з початковим рівнем знань - є також дітьми з особливими освітніми потребами. Хоча обидві групи потребують додаткової уваги в навчанні та розвитку, підходи до їхньої освіти та потреб відрізняються.

Для розуміння поняття «обдарованої дитини» — уточню поняття обдарованості дитини, яке пов'язане зі здібностями та задатками. Від природи у дитини немає ніяких здібностей, є тільки задатки, тобто, анатомо-фізіологічні передумови, які можуть перетворитися (а можуть і не перетворитися) в здібності. У дуже багатьох дітей задатки так і не стають здібностями. «Обдарованість — це високий рівень розвитку будь-яких здібностей, а обдаровані діти, відповідно, діти з досить високо розвиненими здібностями». Обдаровані діти, як правило, мають високі рівні інтелекту, творчих здібностей та навчальних здібностей в порівнянні з іншими дітьми. Їхня освіта може потребувати додаткових викликів та стимулів, щоб забезпечити їхній розвиток

та досягнення потенціалу. Такі діти можуть вимагати більше уваги у плані глибини та складності матеріалу, більше можливостей для розвитку своїх потреб.

Щоб забезпечити їх успіх, потрібно здійснювати додаткову підготовку за певним напрямом, передбачати в освітній програмі сучасні спецкурси, факультативи, індивідуальні години, використовувати індивідуальне навчання, організовувати науково-дослідницьку діяльність, залучення до проєктної діяльності, участі у інтелектуальних, мистецьких та творчих конкурсах, які відповідають їхнім інтересам та запитам.

2. Гарашук О. М., заступник директора, звернулась до присутніх з пропозицією виробити, за результатами проведеної педагогічної ради, спільні поради та рекомендації педагогічним працівникам щодо роботи з дітьми з ООП, готовності до роботи в інклюзивних класах та попросила озвучити свої варіанти. Рекомендації педагогічним працівникам щодо роботи з дітьми з ООП та роботи в інклюзивних класах:

1. Розуміння потреб дитини. Важливо зрозуміти, які конкретні потреби має кожна дитина. Це може включати фізичні обмеження, проблеми з мовою, розумові чи емоційні проблеми. Завданням педагогічних працівників є визначення цих потреб і створення індивідуального підходу, індивідуального плану навчання та розвитку для дитини.

2. Створення дружнього комфортного безпечного середовища. Це допоможе дітям з особливими освітніми потребами почуватися потрібними і бажаними. Важливо створювати можливості для спілкування та спільної взаємодії, що дасть можливість дітям відчувати себе частиною групи, класу, колективу.

3. Бути чуйним, терплячим та уважним. Робота з дітьми з особливими освітніми потребами вимагає додаткових зусиль та спеціальної методики.

4. Використання сучасних освітніх інструментів. Навчання дітей з особливими освітніми потребами може вимагати використання різних методів, прийомів та форм роботи, спеціального обладнання, ТЗН.

5. Використання позитивного посилення. Похвала та визнання зусиль дитини, може допомогти їй зміцнити мотивацію до навчання.

6. Робота з батьками. Співпраця з батьками може допомогти вам зрозуміти, як працювати з дитиною, що їй подобається, які методи їй підходять чи не підходять, на що вона яскраво реагує.

7. Встановлення та підтримання зв'язку. Спілкуйтеся з батьками і дітьми із початку процесу. Зробіть батьків і дитину частинами команди, щоб вони могли бути частиною освітнього процесу.

8. Прозорість і відкритість. Робіть часті звіти для батьків про прогрес їх дитини. звертайте увагу на успіхи, прогрес дитини. Важливо забезпечувати регулярний зв'язок, щоб батьки могли бути в курсі розвитку своєї дитини та відчували підтримку з вашого боку.

9. Допомога та підтримка. Забезпечення підтримки допоможе впоратися зі стресом та труднощами, рухатися в правильному напрямку.

10. Постійний розвиток і вдосконалення. Читайте фахову літературу, навчайтесь на курсах, розвивайтесь разом із дітьми, долучайте їх до різних заходів, заручившись підтримкою спеціалістів, логопедів, психологів, працівників ІРЦ.

ВИРІШИЛИ:

1. Педагогічному колективу:

1.1. Опрацювати, детально рекомендації педагогічним працівникам щодо роботи з дітьми з ООП та роботи в інклюзивних класах.

До 27.12.2024 року

1.2. Пройти підвищення кваліфікації з питань інклюзії на спеціалізованих курсах при ВАБО, надавши копію сертифіката керівнику закладу в особову справу.

Упродовж 2024-2025 навчального року

2. Заступнику директора та педагогу-організатору:

2.1. Розмістити на спільному Google-диску рекомендації педагогічним працівникам щодо роботи з дітьми з ООП та роботи в інклюзивних класах.

До 27.12.2024 року

2.2. Провести онлайн – опитування батьків ЗДО щодо виявлення дітей з ООП в ранньому віці.

До 10.01.2025 року

2.3. Провести тренінг для педагогічних працівників закладу Психологічний супровід дітей з особливими освітніми потребами в умовах війни».

31.01.2025 року

2.4. Розмістити матеріали тренінгу та поради батькам щодо підтримки дітей з ООП на сайті Гімназії та офіційній сторінці закладу ФБ.

До 31.01.2025 року

4.СЛУХАЛИ:

Яцик С.М, учитель англійської мови, класного керівника 7 класу, вказала, що формування високого рівня життєвої компетентності та удосконалення роботи учнівського самоврядування у закладі освіти можна реалізувати за допомогою виконання здобувачами освіти колективної творчої справи. Також зазначила, що колективна творча справа — це сукупність певних дій, спрямованих на загальну користь. Це справа колективна, оскільки в її плануванні, підготовці, проведенні, обговоренні беруть участь усі члени колективу. Це творча справа, оскільки на кожній стадії її здійснення всі вихованці разом із вихователем мають змогу виявити свої творчі можливості у пошуку засобів, методів, прийомів, які б забезпечили успіх. Ознайомила присутніх з етапами підготовки і проведення заходу за технологією колективної творчої справи.

Колективна творча справа сприяє:

- розвитку організаторських і комунікативних умінь;
- формування відповідальності за справу;

- прищепленню загальнолюдських та національних цінностей;
- формування лідерських якостей; -розвитку креативності;
- розвитку особистісних здібностей; -набуттю досвіду роботи в команді;
- розвитку самостійності.

ВИСТУПИЛИ:

1. Вусата В.М., педагог-організатор, яка надала рекомендації педагогічним працівникам щодо організаторської роботи учнівського самоврядування в закладі освіти:

- допомога дітям реалізувати свої можливості у спільних справах дитячого самоврядування;
- надати їм можливість та ініціативу самим розробляти та проводити заходи для лідерів дитячого самоврядування;
- організація участі у волонтерському русі;
- розвиток та стимулювання творчої ініціативи, пізнавального інтересу, позитивних рис емоційно-вольової сфери, розкриваючи їх творчу індивідуальність;
- формування національної свідомості, гідності громадянина, виховання поваги й любові до рідної землі й українських традицій;
- надання дітям певних знань, навчити їх самостійно визначатися у світі, приймати обґрунтовані рішення щодо власного майбутнього.

2. Аврамова І.О., учитель 4 класу, яка зазначила, що ефективність виховання дитини у класі засобами учнівського самоврядування, зокрема формування лідерських якостей, можлива тільки за умови взаємодії з батьками та запропонувала педагогічним працівникам запрошувати батьків до співробітництва.

ВИРІШИЛИ:

1.1. Враховувати в освітньому процесі організацію навчально-творчої діяльності та лідерсько-організаторських якостей здобувачів освіти як цілеспрямовану взаємодію вчителя й учнів на засадах діалогу, співробітництва і співтворчості, з метою активізації та розвитку мислення, почуттів, волі, творчого потенціалу, узгодження мотивів, цінностей, знань, умінь та рефлексивної поведінки учнів, поступового їх переведення на рівень самоорганізації власної діяльності.

1.2. Враховувати при формуванні лідерських якостей у здобувачів освіти в особистісно орієнтованому процесі наступні педагогічні умови:

- 1.2.1. Урахування особливостей і розвиток мотивації лідерства старшокласників;
- 1.2.2. Забезпечення цілеспрямованого розвитку лідерських якостей здобувачів освіти;

1.2.3. Створення стимулювального і розвивального середовища з використанням інтерактивних форм роботи (КТС, тренінги, рольові ігри) та створення гуманних відносин суб'єктів виховання.

2.1. З метою залучення батьків до освітнього процесу здійснювати у закладі освіти наступні заходи:

- Дні відкритих дверей, із відвідуванням батьків виховних годин та колективних творчих справ.
- Батьківські збори, тематичні вечори запитань і відповідей (розв'язуються й обговорюються педагогічні ситуації).

3.1. Організовувати зустрічі батьків з фахівцями, які опікуються проблемами виховання дітей і молоді, консультації та індивідуальну роботу з психологом закладу освіти.

5.СЛУХАЛИ:

Федоренко В.В., директор Гімназії, повідомив, що наразі процедура комплексного оцінювання професійної діяльності педагогів регламентується наказом МОН від 09.09.2022 №805, яким затверджене Положення про атестацію педагогічних працівників, затверджене. Проте слід звернути увагу, що на початку року МОН ініціювало громадське обговорення нової редакції цього документа. Це означає, що процедура атестації може зазнати суттєвих змін найближчим часом.

Основні законодавчі документи:

Базовими документами, які регламентують роботу педагогічного працівника в міжатестаційний період і процедуру проведення атестації, є:

- Закони України «Про освіту», «Про повну загальну середню освіту», «Про дошкільну освіту»;
- наказ МОН від 09.09.2022 № 805 «Про затвердження Положення про атестацію педагогічних працівників» (далі - Положення);
- Постанова Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 №800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників» (далі - Порядок).

Діяльність педагога в міжатестаційний період має бути спрямована на розвиток та вдосконалення загальних і професійних компетентностей для реалізації кожної трудової функції, визначених Професійними стандартами.

Слід звернути увагу, що наказом МОН від 29.08.2024 № 1225 затверджено **новий** професійний стандарт «Вчитель закладу загальної середньої освіти». Зокрема цей документ містить розширений опис п'яти трудових функцій, який включає такі складові:

- компетентності; знання; уміння та навички; комунікація;
- відповідальність і автономія.

Профстандарт буде використовуватись для розроблення посадових інструкцій до відповідних посад та оцінювання професійної діяльності педагогічних працівників.

Підвищення кваліфікації є необхідною умовою атестації й проводиться в міжатестаційний період відповідно до законодавства. Порядком встановлено таку періодичність та мінімальний загальний обсяг підвищення кваліфікації впродовж п'яти років для педагогів:

- закладів загальної середньої та фахової передвищої освіти – щороку. Мінімальний обсяг – 150 годин (5 кредитів ЄКТС);
- закладів дошкільних, позашкільних, професійних (професійно-технічних) закладів освіти – не рідше одного разу на п'ять років. Мінімальний обсяг – 120 годин (4 кредити ЄКТС).

До загального обсягу включаються всі години підвищення кваліфікації незалежно від суб'єкта підвищення кваліфікації, виду, форми чи напрямку.

Згідно з нормативними документами, педагогам гарантується вільний вибір установ та організацій, що здійснюють підвищення кваліфікації та перепідготовку педагогічних працівників. Залежно від власних потреб і побажань, педагоги можуть обирати зручний формат підвищення кваліфікації.

Відповідно до ст. 51 Закону України «Про повну загальну середню освіту» **обов'язковими** напрямами підвищення кваліфікації педагогічних працівників шкіл є:

- робота з учнями з особливими освітніми потребами;
- надання психологічної підтримки учасникам освітнього процесу.

Кількість годин за кожним із цих напрямів має становити **не менше 10 % від загального обсягу** підвищення кваліфікації за п'ять років.

Для підтвердження підвищення кваліфікації педагог має:

- протягом одного місяця після завершення навчання подати до педагогічної ради закладу освіти клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації та відповідний документ;
- не пізніше 25 грудня проінформувати керівника закладу освіти про стан проходження ним підвищення кваліфікації у поточному році з додаванням копій отриманих документів (відповідна інформація зберігається в особовій справі працівника).

Щорічно **не пізніше 20 вересня** керівник закладу освіти/органу управління освітою видає наказ про створення атестаційної комісії, у якому визначається:

- персональний склад атестаційної комісії (не менше п'яти осіб);
- голова та секретар атестаційної комісії.

До 10 жовтня поточного року атестаційні комісії мають скласти і затвердити:

- список педагогічних працівників, які підлягають черговій атестації в наступному календарному році (якщо педагог відсутній у списку, він має не пізніше 20 грудня поточного календарного року подати заяву до атестаційної комісії);
- строки проведення атестації педагогів;
- графік проведення засідань атестаційної комісії;
- строк та адресу електронної пошти для подання педагогічними працівниками документів (у разі подання в електронній формі).

Упродовж **п'яти робочих днів з дня прийняття цього рішення** вищезазначена інформація оприлюднюється на вебсайті закладу освіти/ органу управління у сфері освіти.

Протягом **наступних п'яти робочих днів** педагогічний працівник, який атестується, може подати до атестаційної комісії документи, що, на його думку, свідчать про педагогічну майстерність та/або професійні досягнення (документи, які зберігаються в особовій справі педагогічного працівника, не подаються до атестаційної комісії, яка створена у закладі освіти/ органі управління, де вони зберігаються). Положенням дозволено подавати матеріали в паперовій формі чи в електронній.

Усі надані матеріали, які відповідають вимогам, приймаються та реєструються секретарем атестаційної комісії.

За результатами вивчення педагогічної діяльності працівників атестаційні комісії I рівня (не пізніше 01 квітня) та комісії II - III рівня (не пізніше 25 квітня) мають прийняти рішення про:

- відповідність (невідповідність) педагогічних працівників займаним посадам;
- присвоєння/підтвердження кваліфікаційних категорій і педагогічних звань або про відмову відповідно. Слід зазначити, що якщо відмова стосується категорій «спеціаліст першої категорії» чи «спеціаліст вищої категорії», атестаційна комісія приймає рішення про відмову у присвоєнні/підтвердженні раніше присвоєного педагогічного звання.

Чергова атестація педагогічних працівників

Згідно з Положенням атестація педагогічних працівників є обов'язковою й проводиться **не раніше ніж через рік** після призначення його на посаду. Педагог проходить чергову атестацію **не менше одного разу** на 5 років, крім деяких випадків

Позачергова атестація педагогічних працівників

Підставами для проведення позачергової атестації педагогічного працівника може бути ініціатива:

1. керівника закладу освіти у разі зниження якості його педагогічної діяльності;
2. педагога, освітній рівень та стаж роботи якого відповідає певним вимогам.

Для проведення позачергової атестації педагогічний працівник **до 20 грудня** має подати заяву (додаток 1 до Положення) до атестаційної комісії.

Присвоєння кваліфікаційних категорій

Кваліфікаційні категорії присвоюються педагогічним працівникам за умови наявності в них:

- освітнього (освітньо-кваліфікаційного) рівня, підтвердженого відповідним документом про освіту;
- стажу роботи на посаді педагогічного працівника (визначається відповідно до даних його особової справи, трудової книжки, відомостей з Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування тощо).

Педагогічні працівники, які працюють у закладах освіти та мають вищу освіту за спеціальностями, що не відповідають навчальним предметам або педагогічній діяльності за посадою, вважаються такими, що мають відповідну посаді професійну кваліфікацію та атестуються як такі, що мають відповідну освіту.

Без дотримання послідовності можуть бути присвоєні кваліфікаційні категорії педагогічним працівникам, які:

- мають науковий ступінь та стаж роботи на посаді не менше 1 року (може бути присвоєна категорія «спеціаліст вищої категорії»);
- не мають педагогічної освіти, але мають стаж роботи в одній із галузей економіки (крім освітньої) та працюють на посадах педагогічних працівників («спеціаліст другої категорії» - за наявності не менше 2 років стажу роботи, «спеціаліст першої категорії» - не менше 5 років, «спеціаліст вищої категорії» - не менше 7 років).

Педагогічні звання присвоюються (підтверджуються) педагогічним працівникам, які **мають** кваліфікаційну категорію «спеціаліст першої категорії» та «спеціаліст вищої категорії» й демонструють високі професійні досягнення, зокрема:

- впровадження і поширення методики компетентнісного навчання та нових освітніх технологій;
- надання професійної підтримки та допомоги педагогічним працівникам (здійснення супервізії);
- участь у процедурах і заходах, пов'язаних із забезпеченням якості освіти та впровадженням інновацій, педагогічних новацій і технологій у системі освіти;
- переможці, лауреати всеукраїнських, міжнародних фахових конкурсів;
 - підготовка учнів-переможців всеукраїнських, міжнародних олімпіад, конкурсів, змагань, тощо.

Положенням визначено особливості проведення атестації педагогів, які:

- **мають педагогічне навантаження з декількох предметів.** Їхня атестація проводиться з того предмета, який викладається за спеціальністю, але необхідною умовою є підвищення кваліфікації з навчальних предметів, які є обов'язковими для вивчення згідно з освітньою програмою закладу освіти. Присвоєна кваліфікаційна категорія поширюється на все педагогічне навантаження;
- **працюють за сумісництвом або на умовах строкового трудового договору.** Такі педагоги атестуються на загальних підставах;
- **обіймають різні педагогічні посади в одному чи різних закладах освіти** (зокрема керівники закладів освіти, які викладають предмети або здійснюють іншу педагогічну роботу). Такі педагоги атестуються за кожною з посад;
- **працюють у різних закладах освіти за однією посадою та/або викладають один предмет.** Вони атестуються за основним місцем роботи, результати атестації (кваліфікаційна категорія, педагогічне звання або тарифний розряд) поширюються на все педагогічне навантаження за всіма місцями роботи та/або посадами;
- **довантажені годинами з інших предметів в міжатестаційний період.** Присвоєна кваліфікаційна категорія поширюється на все педагогічне навантаження до чергової атестації;
- **переходять на інші педагогічні посади у закладі освіти, переводяться з одного закладу до іншого або переривають роботу на педагогічній посаді** (незалежно від тривалості перерви). За такими працівниками зберігаються кваліфікаційні категорії та педагогічні звання, присвоєні за результатами останньої атестації, а наступна здійснюється не пізніше ніж через два роки після прийняття їх на роботу;
- **успішно пройшли сертифікацію.** Вона зараховується (один раз протягом строку дії сертифіката) як проходження чергової або позачергової атестації, що проводиться за ініціативи педагогічного працівника.

ВИСТУПИЛИ:

Аврамова Н.А., учитель 3 класу, секретар атестаційної комісії, яка зауважила, що карантинні обмеження, з якими ми стикнулися під час пандемії коронавірусу і воєнний стан, спричинений військовою агресією рф, змусили нас працювати дистанційно, використовувати різні технічні засоби. Тому в нове

Положення внесли норми, відповідно до яких засідання атестаційної комісії можна проводити в режимі відеоконференцій. Кожен педагогічний працівник має право подавати відповідній атестаційній комісії атестаційні документи в електронній формі: формат PDF, кожен документ окремим файлом. Комісія повинна підтвердити отримання документів.

Атестаційна комісія також може надсилати інформацію про проведення засідань працівнику на електронну адресу, яку він вказав у заяві, запрошувати, надсилати сканований підписаний атестаційний лист.

Атестаційна комісія може ухвалювати рішення про вивчення практичного досвіду педагогічного працівника, який атестується. Якщо раніше атестаційна комісія обов'язково мала відвідувати заняття, уроки, позаурочні заходи педагога, який атестується, то тепер, якщо немає питань до педагогічної діяльності працівника, то достатньо тих документів, які він подав до атестаційної комісії.

ВИРІШИЛИ:

1. Педагогічним працівникам закладу:

1.1. Ознайомитися із Положенням про атестацію педагогічних працівників, затвердженого наказом Міністерство освіти і науки України від 09.09.2022 р. №805 та усіма змінами і доповненнями.

1.2. Підготувати та доповнювати електронне портфоліо документів для проведення атестації, формат PDF, кожен документ окремим файлом: копії документів про підвищення кваліфікації, дипломів, подяк, сертифікатів, результати роботи учнів тощо.

1.3. Розмістити на спільному на Google-диску зразок електронного портфоліо вчителя.

6. СЛУХАЛИ:

Гарашук О. М., заступник директора Гімназії, повідомила, що наказом МОН від 02.08.2024 №1093 скасовано наказ МОН від 01.04.2022 №289 та затверджено рекомендації щодо оцінювання результатів навчання учнів 5-9 класів НУШ (далі – Рекомендації). І цей документ містить чимало нововведень!

Критерії оцінювання

Результати навчання – це знання, уміння, навички, ставлення, цінності, набуті в процесі навчання, виховання та розвитку, які учень здатний продемонструвати після завершення освітньої програми на кожному рівні (циклі) загальної середньої освіти та які можна ідентифікувати; спланувати; виміряти; оцінити.

Результати оцінювання виражаються в балах (від 1 до 12) та/або в оціночних судженнях. Також, за вибором закладу освіти, оцінювання може здійснюватись за власного шкалою за умови визначення та опису правил її переведення до 12-бальної шкали в освітній програмі закладу освіти.

У додатку 1 до Рекомендацій наведено загальні критерії оцінювання, які визначають загальні підходи до встановлення результатів навчання учнів і реалізуються за чотирма рівнями, що дає змогу здійснювати оцінювання за 12-бальною шкалою: початковий (1-3 бали); середній (4-6 балів); достатній (7-9 балів); високий (10-12 балів).

Кожний наступний рівень охоплює вимоги до попереднього, а також додає нові.

Основними видами оцінювання результатів навчання учнів є:

Формувальне оцінювання.

Формувальне оцінювання – інтерактивне оцінювання учнівського прогресу протягом навчального року, яке дозволяє визначати потреби учнів і адаптувати до них процес навчання. Воно передбачає використання різноманітних методів збору інформації і має відповідати цілям і завданням, які встановлені для конкретного навчального предмета. Його здійснюють у таких формах:

- самооцінювання;
- взаємооцінювання;
- оцінювання із використанням окремих інструментів (карток, шкал, щоденника спостережень учителя, портфоліо результатів навчальної діяльності учнів тощо).

Завдання для оцінювання мають бути спрямовані на отримання об'єктивної інформації про рівень досягнення учнями обов'язкових результатів навчання певної групи, яка охоплює споріднені загальні результати відповідної освітньої галузі. Окремі завдання можуть бути диференційовані з урахуванням таксономії освітніх цілей за когнітивними рівнями діяльності.

Для оцінювання рівня досягнення очікуваних результатів навчання учнями за окремим елементом навчальної програми (тема, розділ тощо) здійснюється тематичне оцінювання. Його результати можуть бути використані для коригування освітнього процесу.

Підсумкове оцінювання здійснюється періодично і може охоплювати один, декілька або всі групи результатів, визначених у Держстандарті. Кількість підсумкових робіт, час їхнього проведення вчитель може встановлювати самостійно.

Підсумкове оцінювання за семестр здійснюють за групами результатів навчання, що передбачені Критеріями оцінювання за освітніми галузями, з урахуванням різних форм і видів навчальної діяльності. Для формування висновків щодо рівня досягнення обов'язкових результатів навчання за семестр учитель може запропонувати учням:

- виконати комплексну підсумкову роботу за всіма групами результатів, визначеними в Критеріях оцінювання за освітніми галузями;
- виконати окремі підсумкові роботи для кожної групи результатів, визначеної у Критеріях оцінювання за освітніми галузями.

Відомості, отримані під час підсумкового семестрового оцінювання застосовують для вироблення навчальних цілей на наступний період, визначення труднощів учнів у навчанні та коригування освітнього процесу.

У Свідоцтві досягнень виставляють семестрові оцінки за групами результатів і на їх підставі виставляють загальну оцінку за семестр з кожного навчального предмета.

Підсумкове оцінювання за рік не здійснюють. Річну оцінку виставляють на підставі загальних оцінок за I та II семестри, але вона не обов'язково є їхнім середнім арифметичним і має враховувати динаміку особистих досягнень учня протягом року.

Оцінки за семестри і за рік можуть бути скоригованими. Результати семестрового та річного оцінювання фіксують у класному журналі та Свідоцтві досягнень.

Державна підсумкова атестація

Державна підсумкова атестація передбачає оцінювання відповідності результатів навчання учнів, які завершили здобуття базової середньої освіти, вимогам Державного стандарту.

Результати ДПА фіксують у класному журналі та додатку до Свідоцтва про здобуття базової середньої освіти.

Правила і процедури проведення оцінювання

Оцінювання може здійснюватися як у процесі навчання (поточне), так і на різних його етапах (підсумкове).

Інструменти оцінювання

Під час вибору методів оцінювання слід враховувати особливості змісту навчального предмета, його обсяг, рівень узагальнення та вікові особливості учнів.

За умови навчання в дистанційному та змішаному режимах оцінювання результатів навчання учнів може здійснюватися очно або дистанційно з використанням можливостей цифрових технологій, зокрема відеоконференц-зв'язку.

Під час оцінювання слід застосовувати завдання різних когнітивних рівнів: на відтворення знань; на розуміння; на застосування в стандартних і змінених навчальних ситуаціях; уміння висловлювати власні судження, ставлення тощо.

Під час оцінювання результатів навчання слід враховувати дотримання учнями принципів академічної доброчесності,

Оцінка є конфіденційною інформацією, доступною лише для учня та його законних представників.

Свідоцтво досягнень складається з двох частин:

1. «Характеристика навчальної діяльності»

Ця частина сформована відповідно до **конкретизованого** переліку наскрізних умінь, визначених Держстандартом. Результатом спостереження за їх розвитком є виставлення відповідної позначки в стовпцях:

- Має значні успіхи.
- Демонструє помітний прогрес.
- Потребує уваги і допомоги.

Ця частина заповнюється після завершення кожного навчального року або в разі зміни учнями закладу освіти.

2. «Характеристика результатів навчання»

Заповнення цієї частини Свідоцтва здійснюють після завершення навчальних періодів (І семестр, II семестр, Рік) відповідно до переліку навчальних предметів / інтегрованих курсів, визначених затвердженою освітньою програмою закладу освіти. Тут фіксують результатів навчання за групами результатів, визначеними Держстандартом для певних освітніх галузей, а способи фіксації педагогічні колективи визначають самостійно.

У Свідоцтві зазначається рішення педагогічної ради про переведення на наступний рік навчання (№ протоколу та дата), рекомендації вчителя. Слід звернути увагу на те, що Свідоцтво підписує вчитель.

Також заступник директора запропонувала обговорити питання: **«Як заповнювати журнал і виставляти оцінки за групами результатів: про нові рекомендації оцінювання учнів 5-9-х класів».**

На початку серпня 2024 року Міністерство освіти і науки затвердило нові рекомендації оцінювання учнів 5–9-х класів. Тепер учителі мають оцінювати не лише знання учнівства, а і їхні навички, розвиток, уміння, які охоплені в кожній галузі трьома чи чотирма групами результатів.

Пояснення на основі вебінару МОН.

Основними видами оцінювання у 5-9-х класах є формувальне, підсумкове і державна підсумкова атестація.

Формувальне оцінювання, як і в початковій школі, передбачає оцінювання процесу навчання та його результату. Щоб фіксувати поступ учнів, учителі можуть вести власні нотатки про досягнення дітей, їхню активність на уроках або ж помилки, з якими треба попрацювати додатково.

Підсумкове оцінювання здійснюється впродовж семестру в різний час і з різною метою та має два види: семестрове і річне.

Семестрове передбачає, що оцінювання має бути здійснене за групами результатів із кожного предмета.

Підсумкове оцінювання може бути у двох форматах:

- комплексна підсумкова робота;
- окремі підсумкові роботи.

Крім цього, на основі двох семестрових має бути виставлена загальна оцінка за предмет (річна).

Важливо, що організація процес підсумкового оцінювання – свій варіант може обрати та затвердити педагогічна рада, адже вчительство та заклади освіти мають автономію!

Наприклад, учителі можуть визначити в календарно-тематичному плані, які форми контролю будуть проводити та коли саме.

Учителям дають свободу вибору:

- як саме вимірювати здобуті за певний проміжок часу знання та навички учнівства (якими завданнями, з якою частотою їхнього проведення тощо);
- як зафіксувати це в журналі (про декілька варіантів виставлення оцінок по-новому розповімо нижче).

З одного боку, чітких рекомендацій до оцінювання може й не бути, адже в базовій школі викладаються багатогодинні та півгодинні предмети, інтегровані курси тощо, у кожному з яких є свої групи результатів.

Тематичне та поточне оцінювання, до якого звикли вчителі, загалом нікуди не зникає, але змінюється його роль. Нині це не обов'язкові форми оцінювання, учителі можуть використовувати їх за потреби. Та, як побачимо далі, поточне оцінювання може стати помічним під час виставлення семестрових оцінок.

ЯК ФІКСУВАТИ В ЖУРНАЛІ РЕЗУЛЬТАТИ ОЦІНЮВАННЯ ЗА ГРУПАМИ

Наразі вчителі керуються інструкцією щодо заповнення журналу від 2008 року, у якій вказаний алгоритм виведення семестрової оцінки на підставі тематичних.

Однак у рекомендаціях на 2024–2025 навчальний рік немає чіткого пояснення і вимог щодо фіксування результатів оцінювання в журналах. Але **не буде помилкою чи порушенням інструкції, якщо вчителі робитимуть у журналах позначки про виставлення оцінок за групами результатів**. Як йшлося під час вебінару, МОН планує внести зміни до наказу про заповнення журналу.

Тобто вчителі можуть ставити ці позначки там, де дає змогу паперовий журнал або електронний – у вільних клітинках чи рядках із поміткою ГР1, чи ГР2 (група результатів перша або друга тощо).

У МОН пропонують **три моделі оцінювання та заповнення журналу** відповідно до нових рекомендацій.

1. У першій моделі вчитель/-ка може виводити семестрову оцінку, у якій враховуються підсумкові роботи за однією або декількома групами результатів, а також беруться до уваги поточні оцінки за групами результатів.

Модель 1

Оцінки за семестр виставляють на основі підсумкових робіт (ПР) за однією або кількома групами результатів (ПР ГР1 / ПР ГР2 / ПР ГР3 / ПР ГР4), визначеною / визначених у Критеріях оцінювання за освітніми галузями, з урахуванням результатів поточного оцінювання (ПО) за певну групу загальних результатів (ПО ГР1 / ПО ГР2 / ПО ГР3 / ПО ГР4). Під час застосування цієї моделі потрібно враховувати динаміку особистих досягнень учня / учениці протягом семестру.

Прізвище та ім'я учня (учениці)	09	09	09	17 09	09	09	09	30 09	10	11	11	10 11	11	11	11	24 11	12	12	07 12	12	14 12	12	12	12	ГР 1	ГР 2	ГР 3	ГР 4	І с е м е с т р
.... Андрій	8		8	9	7		8	8	9			8		8		7		9	9		7	8	7	8	8	7	8	8	8
..... Оксана	9	7			7		7	9	10	7	7	9		8		7		9	10		8		8	9	8	7	8	8	8
..... Василь	8		9	9	11	8	8	9	11			10		8		9			11		9	10	9	10	10	10	9	10	10
	ГР 1	ГР 2	ГР 3	ГР 4	ГР 5	ГР 6	ГР 7	ГР 8	ГР 9	ГР 10	ГР 11	ГР 12	ГР 13	ГР 14	ГР 15	ГР 16	ГР 17	ГР 18	ГР 19	ГР 20	ГР 21	ГР 22	ГР 23	ГР 24	ГР 25	ГР 26	ГР 27	ГР 28	ГР 29

ПР ГР1 + ПО ГР1 = СО ГР1

Поточні оцінки за групами результатів відрізнятимуться від звичного освітянам поточного оцінювання.

Наприклад, на уроці української мови вчителька запланувала оцінювати дітей за двома групами результатів: письмовою та усною взаємодіями.

- Якщо вдалося пропрацювати обидві групи результатів за один урок, можна ставити дві оцінки в одну клітинку через дріб, а також позначити в журналі в колонці під датою (теж через дріб), що оцінки стоять за групи результатів 1 та 2 (ГР1/ГР2).

- Якщо ж учителька розпланувала роботу за двома групами результатів на декілька уроків, відповідно, оцінки за кожну групу (усну та письмову взаємодію) виставляються в різні клітинки та різні дати журналу. У колонці під датою треба зробити помітку, яку саме групу результатів оцінено.

Під час подальшого навчання вчителька оцінює інші групи результатів. За весь семестр вона поступово оцінить усі 4 групи результатів з української мови, виставляючи поточні оцінки. Їх може бути менше за кількістю, ніж раніше.

Утім, щоб охопити всі чотири групи результатів за семестр, учительці якраз і треба спланувати завчасно відповідні види робіт та завдань у календарно-тематичному плануванні.

- Перша модель передбачає, що наприкінці семестру учні пишуть підсумкові роботи з кожної групи результатів, на основі яких виставлятиметься семестрова оцінка (виводиться середнє арифметичне за чотири роботи).

- Або ж учитель/-ка може підібрати так завдання, щоб за один урок оцінити в одній підсумковій роботі одразу всі чотири групи результатів.

- Підсумкова робота може тривати не весь урок (45 хвилин), а 20 чи 30 хвилин.

Якщо учень чи учениця з певних причин показали в грудні кращі поточні результати ніж на початку семестру, а одну з підсумкових робіт пропустили, тоді під час виставлення семестрової оцінки можна враховувати поточні оцінки.

Виходить, що поточне оцінювання не обов'язково враховувати в семестрову оцінку, але в разі певних обставин його роль може бути посутньою. Особливо, якщо поточне оцінювання показує прогрес учнівства.

2) Друга модель оцінювання, як і перша, передбачає, що впродовж семестру фіксуються досягнення учнів за кожною групою результатів, а наприкінці семестру учнівству пропонується комплексна підсумкова робота за кожної з груп результатів.

Модель 2

Оцінки за семестр виставляють за результатами комплексної підсумкової роботи (КПР ГР1 / КПР ГР2 / КПР ГР3 / КПР ГР4), завдання якої дають змогу встановити рівень навчальних досягнень за всіма групами результатів, визначеними в Критеріях оцінювання за освітніми галузями (її зазвичай проводять наприкінці семестру), з урахуванням динаміки особистих досягнень учня / учениці протягом семестру. Свідченням цього учнівського поступу є **поточне оцінювання за певну групу загальних результатів** (ПО ГР1 / ПО ГР2 / ПО ГР3 / ПО ГР4).

Прізвище та ім'я учня (учениці)	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	10	...	...	...	...	...	...	07... 12	14... 12	...	ГР 1	ГР 2	ГР 3	ГР 4	І семестр		
	09	09	09	09	09	09	09	10	11	11	11	11	11	11	12	12	12											
.... Андрій	8		8	9	7		8	8	9			8		8		7		9	8	9	7	7		8	9	7	8	8
.... Оксана	9	7			7		7	9	10	7	7			8		8		9	9	10	7	8		9	10	7	8	8
.... Василь	8		9	9	11	8	8	9	11			10		8		9			10	11	9	9		10	10	10	9	10
	1	2	2	1	3	1	2	3	2	3	4	1	2	4	4	2	4	ГР1	КПР ГР1	КПР ГР2	КПР ГР3	КПР ГР4						
КПР ГР1 + ПО ГР1 = СО ГР1																												

Якщо така підсумкова робота надто велика, можна провести її на двох уроках. Або ж, як і в першій моделі, підібрати завдання так, щоб за один урок оцінити всі чотири групи результатів.

- Якщо учні не з'явилися на комплексну підсумкову роботу, тоді до уваги беруться поточні оцінки, які виставлялися впродовж семестру за різні групи результатів.

- Раптом учень чи учениця написали комплексну підсумкову роботу гірше або погіршили оцінку з певної групи результатів (аудіювання і читання в англійській мові виконали на відмінно, а з граматики отримали 6 балів), то враховується, чи була позитивна динаміка учнів під час семестру з тієї групи результатів, яка на контрольній проявилася слабше (у нашому прикладі – з граматики).

У цій ситуації знову помічним є поточне оцінювання, яке демонструє загальну картину розвитку учня/учениці за семестр і дає змогу об'єктивно оцінити й вивести семестрову оцінку.

“У підходах до оцінювання особливих змін не відбулося, крім того, що вчитель/-ка зараз має розуміти, як поєднати державний стандарт, тобто орієнтири для оцінювання, із самим оцінюванням і завданнями, – наголошує Ірина Клименко. – Адже орієнтири для оцінювання – це ті складники, які дають змогу запропонувати учням такі завдання, щоб вони показали, яких результатів досягли, виконуючи, наприклад, творче завдання, працюючи з текстом і даючи відповіді на певні питання”.

3) Третя модель оцінювання передбачає, що семестрова оцінка виставляється за підсумками комплексної підсумкової роботи або на основі підсумкових робіт за однією або декількома групами результатів з урахуванням тематичного оцінювання.

Модель 3

Оцінки за семестр виставляють за підсумками комплексної підсумкової роботи (КПР ГР1 / КПР ГР2 / КПР ГР3 / КПР ГР4), завдання якої дають змогу встановити рівень навчальних досягнень за всіма групами результатів, визначеними в Критеріях оцінювання за освітніми галузями, або на основі підсумкових робіт (ПР) за однією або декількома групами результатів (ПР ГР1 / ПР ГР2 / ПР ГР3 / ПР ГР4), з урахуванням тематичного оцінювання (ТО). У разі відсутності учня / учениці на уроці в день проведення комплексної підсумкової роботи, оцінки за групами загальних результатів виставляють, урахуовуючи поточне оцінювання протягом вивчення окремої теми.

Прізвище та ім'я учня (учениці)							тема-тич-на							тема-тич-на					07... 12		14... 12		... 12	ГР 1	ГР 2	ГР 3	ГР 4	І семестр
	... 09	... 09	... 09	... 09	... 09	... 09		... 10	... 10	... 10	... 10	... 10	... 10		... 11	... 11	10 11	... 12	... 12	... 12								
.... Андрій	8		7		8	8	8	7	7			9	8	9	7	8		6	н	н	н	н		8	8	7	7	8
.... Оксана	9	8			7	9	8	9			9		8	10	7	7		9	9	6	7	8		9	8	8	8	8
..... Василь	8		9	9		9	9			11		8	9	11			10		10	11	9	9		10	11	9	9	10
		1	2	2	1	4	3		3	4	2	4	1		2	4	1	4	ГР3	КПР ГР1	КПР ГР2	КПР ГР3	КПР ГР4					

КПР ГР1 + ПО ГР1 = СО ГР1

У цій моделі вчителі можуть користуватися звичним тематичним оцінюванням, яке фіксуватиме, що тему пройдено й учні мають за неї певні оцінки. Але, зауважує Ірина Клименко, незрозуміло, які саме групи результатів приховує тематична оцінка і як виставляти семестрове оцінювання, яке має базуватися на чотирьох групах результатів.

Може бути так, що дитина на уроках англійської мови має високі оцінки з аудіювання та читання, але низький бал із письмової взаємодії. Вчителька ставить тематичну оцінку 8 балів, але ні дитина, ні батьки не розуміють, що саме їй не вдається і над чим треба попрацювати.

Тому в третій моделі, крім тематичного оцінювання, важливо час від часу фіксувати поточними оцінками в журналі ті групи результатів, які вчитель хоче оцінити й вважає, що ці оцінки можуть вплинути на семестрове оцінювання.

Якщо раптом учень чи учениця пропустить підсумкову роботу, учитель/-ка може взяти до уваги поточні оцінки, виставлені за групами результатів.

Підсумкові роботи (комплексні або підсумкові за групами результатів) у цій моделі не обов'язкові. Обов'язковим є фіксування результатів навчання за групами результатів упродовж семестру, бо без цього вчителям складно вивести підсумкову оцінку за семестр.

Іншими словами, учень чи учениця можуть пропустити комплексну або підсумкову роботу. Та якщо він/вона має поточні оцінки за різні види робіт (тобто різні групи результатів) упродовж семестру, у вчителів є та база, спираючись на яку можна вивести семестрову оцінку.

ВИСТУПИЛИ:

1. Федоренко Л.П., учитель зарубіжної літератури, яка підсумувала, що з описаних МОН моделей оцінювання, поточні оцінки не обов'язкові, але без них у разі форс-мажорів (учень через хворобу не прийшов на

підсумкову роботу) неможливо виставити семестрове оцінювання, **семестрова оцінка якого має врахувати всі чотири групи результатів із кожного предмета.**

Загалом маємо такий підхід до оцінювання:

- вчитель/-ка виставляє бали за окремі три або чотири групи результатів навчання (наразі в стандарті визначені різні кількості груп результатів для різних освітніх галузей). Тобто в журналі може бути три або чотири оцінки за кожною з груп результатів;
- оцінка за семестр формується на підставі всіх оцінок за групами результатів (виводиться середнє арифметичне);
- річна оцінка формується на основі двох семестрових;
- тематичне оцінювання не є обов'язковим (учителі можуть проводити його за потреби, самостійно визначаючи частотність);
- поточне оцінювання теж не обов'язково береться до уваги під час виставлення семестрових оцінок, але може врятувати в разі навчальних форс-мажорів. Також його можна використовувати, щоб зафіксувати, які групи результатів були сформовані в учнів упродовж навчання та на якому рівні, тобто відстежити прогрес учнівства.

ВИРІШИЛИ:

1. Здійснювати оцінювання у 5-7 класах 2024/2025 навчальному році відповідно до наказу МОН України №1093 від 02.08.2024 року «Про затвердження рекомендацій щодо оцінювання результатів навчання».

Постійно

2. Учителям-предметникам:

2.1. Опрацювати повторно Рекомендації щодо оцінювання навчальних досягнень учнів 5-7 класів, які здобувають освіту відповідно до нового Державного стандарту базової середньої освіти, затверджені наказом Міністерства освіти і науки України №1093 від 02.08.2024 року.

02.09.2024 року

2.2. Здійснювати оцінювання відповідно до Рекомендацій щодо оцінювання навчальних досягнень учнів 5-7 класів, які здобувають освіту відповідно до нового Державного стандарту базової середньої освіти, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 02.08.2024 року №1093, застосовуючи формувальне, поточне та підсумкове: тематичне, семестрове, річне оцінювання.

З 02.09.2024 року

2.3. Заповнювати разом із класним керівником графу «Характеристика навчальної діяльності» сформовану відповідно до переліку наскрізних умінь, визначених Державним стандартом базової середньої освіти, за результатами спостережень.

До 05.06.2025 року

2.4. Заповнювати сторінки класного журналу відповідно до затверджених записів та Свідоцтва досягнень, відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 02.08.2024 року №1093 «Про затвердження рекомендацій щодо оцінювання результатів навчання».

Постійно

3. Класним керівникам 5-7 класів:

3.1. Ознайомити учнів та батьків із Рекомендаціями щодо оцінювання навчальних досягнень учнів 5-7 класів, які здобувають освіту відповідно до нового Державного стандарту базової середньої освіти, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 01 квітня 2022 р. №289.

До 03.09.2024 року

3.2. Скласти та погодити план спостереження за класом для проведення спостереження упродовж року

До 03.09.2024 року

3.3. Заповнювати, разом із вчителями-предметниками, які працюють із класом, графу «Характеристика навчальної діяльності», сформовану відповідно до переліку наскрізних умінь, визначених Державним стандартом базової середньої освіти, за результатами спостережень.

До 05.06.2025 року

3.4. Здавати на перевірку класні журнали, заповнивши всі необхідні сторінки, відомості та зробивши необхідні розрахунки та записи.

До 02.01.2025 року

До 05.06.2025 року

7.СЛУХАЛИ:

Кучерук Н.Д., учитель української мови і літератури, повідомила, що наказом МОН від 29.08.2024 №1225 затверджено професійний стандарт «Вчитель закладу загальної середньої освіти». Його розроблено на заміну професійного стандарту за професіями «Вчитель початкових класів закладу загальної середньої освіти», «Вчитель закладу загальної середньої освіти», «Вчитель з початкової освіти (з дипломом молодшого спеціаліста)», затвердженого наказом Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 23.12.2020 № 2736.

Згідно з п. 6. III розділу Положення про атестацію педагогічних працівників під час комплексного оцінювання професійної діяльності педагогів оцінюються його компетентності з урахуванням посадових обов'язків і вимог Професійного стандарту.

Трудова функція №1. Навчання здобувачів освіти предметів (інтегрованих курсів)

Основна мета роботи вчителя полягає в організації навчання та виховання учнів. Для її досягнення та якісного викладання навчальних предметів педагог має формувати та вдосконалювати:

1.1. Мовно-комунікативну компетентність.

Ця компетентність включає такі складові:

1) Здатність забезпечувати здобувачам освіти навчання державною мовою

Це **вміння** педагога вільно володіти державною мовою в усній та письмовій формі, застосовувати прийоми й методи збагачення мовлення учнів для висловлювання ними думок, почуттів і ставлень та сприяння їхній мовленнєвій творчості.

2) Здатність забезпечувати здобувачам освіти навчання з урахуванням особливостей мовного середовища в закладі освіти мовою відповідного корінного народу або національної меншини України.

Це **вміння** педагога враховувати особливості вивчення мови / навчання мовою корінного народу чи національної меншини України (зокрема офіційних мов ЄС), використовувати в освітньому процесі мовний, мовленнєвий і культурний досвід учнів.

3) Здатність забезпечувати навчання здобувачів освіти іноземної мови та спілкуватися іноземною мовою у професійному колі (для вчителів іноземної мови)

Це **вміння** педагога висловлювати іноземною мовою власні думки, бажання та наміри, пояснювати свої дії в освітньому процесі та професійному спілкуванні, сприяти опануванню учнями іноземної мови для вирішення комунікативних завдань у життєвих ситуаціях.

4) Здатність формувати й розвивати мовно-комунікативні вміння й навички здобувачів освіти

Це **вміння** педагога формувати в учнів здатність до взаєморозуміння та міжособистісної взаємодії засобами активної і пасивної комунікації.

1.2. Предметно-методичну компетентність.

Ця компетентність включає такі складові:

1) Здатність моделювати зміст освіти відповідно до обов'язкових результатів навчання здобувачів освіти, визначених державними стандартами освіти

Це **вміння** педагога визначати, адаптувати та моделювати зміст навчальних предметів (інтегрованих курсів) і послідовність його опрацювання.

2) Здатність формувати і розвивати в здобувачів освіти ключові компетентності і наскрізні вміння, визначені державними стандартами освіти

Це **вміння** педагога створювати умови для формування і розвитку в учнів ключових компетентностей та наскрізних умінь.

3) Здатність здійснювати інтегроване навчання здобувачів освіти

Це **вміння** педагога застосовувати міжпредметні зв'язки й інтеграцію змісту різних освітніх галузей, розвивати в учнів системне мислення та формувати в них розуміння природних зв'язків різних процесів, уміння вирішувати практичні завдання, що вимагають синтезу знань з різних освітніх галузей.

4) Здатність добирати і використовувати сучасні й ефективні методики і технології навчання, виховання й розвитку здобувачів освіти

Це **вміння** педагога добирати доцільні форми, методи й засоби навчання, застосовувати інноваційні технології навчання, впроваджувати методики особистісно зорієнтованого, компетентнісного й інтегрованого навчання та організовувати дослідницьку діяльність учнів.

5) Здатність формувати ціннісні ставлення в здобувачів освіти

Це **вміння** педагога формувати ціннісні ставлення в учнів у процесі їхнього навчання, виховання й розвитку.

1.3. Інформаційно-цифрову компетентність

Ця компетентність включає такі складові:

1) Здатність орієнтуватися в інформаційному просторі, здійснювати пошук і критично оцінювати інформацію

Це **вміння** педагога використовувати цифрові пристрої та відкриті електронні (цифрові) освітні ресурси для професійного розвитку, працювати з операційними системами, онлайн-сервісами, файлами та мережею Інтернет. Також вчитель має вміти критично оцінювати достовірність, надійність інформаційних джерел, уникати

небезпек в інформаційному просторі, забезпечувати захист і збереження персональних даних.

2) Здатність ефективно використовувати наявні та створювати (за потреби) нові електронні (цифрові) ресурси

Це **вміння** педагога добирати, модифікувати, редагувати, комбінувати, упорядковувати електронні (цифрові) освітні ресурси, оцінювати їхню ефективність для досягнення навчальних цілей та надавати до них доступ учасникам освітнього процесу й за потреби створювати нові.

3) Здатність використовувати цифрові технології в освітньому процесі

Це **вміння** педагога використовувати безпечне електронне (цифрове) освітнє середовище для організації та управління освітнім процесом, реалізовувати стратегії оцінювання за допомогою цифрових сервісів, добирати та критично аналізувати доцільність їх використання.

У межах цієї компетенції вчитель має забезпечувати дотримання вимог щодо:

- **комунікації:** взаємодіяти з учасниками освітнього процесу з використанням різних електронних (цифрових) засобів і сервісів;
- відповідальності і автономії:** надавати допомогу й підтримку учасникам освітнього процесу в оволодінні цифровими технологіями, використовувати для організації навчання захищені цифрові ресурси.

Трудова функція №2. Партнерська взаємодія з учасниками освітнього процесу

Аби організувати спільну діяльність на принципах рівності, добровільності та поваги, вчитель має формувати та розвивати такі компетентності:

2.1. Психологічну компетентність

Ця компетентність включає такі складові:

1) Здатність визначати і враховувати в освітньому процесі вікові й індивідуальні особливості здобувачів освіти, їхній психоемоційний стан

Це **вміння** педагога планувати і здійснювати освітній процес з урахуванням вікових та індивідуальних особливостей учнів і надавати підтримку учням, які мають ознаки стресу.

2) Здатність використовувати стратегії роботи зі здобувачами освіти, які сприяють розвитку їхньої позитивної самооцінки, я- ідентичності

Це **вміння** педагога визначати прояви завищеної чи заниженої самооцінки учнів з метою їх коригування, створювати умови та використовувати основні стратегії роботи щодо формування позитивної самооцінки.

3) Здатність формувати мотивацію здобувачів освіти й організовувати їхню пізнавальну діяльність

Це **вміння** педагога застосовувати методи роботи та навчальні матеріали для розвитку пізнавальної діяльності та підвищення мотивації учнів до навчання.

4) Здатність формувати спільноту здобувачів освіти, у якій поважають і враховують права кожного

Це **вміння** педагога використовувати практики, що заохочують учнів до ефективної взаємодії.

2.2. Емоційно-етичну компетентність

Ця компетентність включає такі складові:

1) Здатність усвідомлювати особисті відчуття почуття, емоції, потреби та емоційні стани інших учасників освітнього процесу, керувати власними емоційними станами

Це **вміння** педагога використовувати способи самозбереження психічного здоров'я, запобігання професійному вигоранню та керування власними емоціями. Також вчитель має конструктивно реагувати на стрес і конфліктні ситуації, сприяти порозумінню, застосовувати в освітньому процесі практики концентрації уваги, усвідомленого емоційного реагування та емоційної стійкості.

2) Здатність конструктивно й безпечно взаємодіяти з учасниками освітнього процесу

Це **вміння** педагога організовувати діалог і полілог із учасниками освітнього процесу, застосовувати методики усвідомленого й емпатичного слухання, ненасильницької та безконфліктної комунікації, запобігати конфліктам в освітньому процесі.

3) Здатність усвідомлювати й поцінювати взаємозалежність людей і систем у глобальному світі

Це **вміння** педагога взаємодіяти з учасниками освітнього процесу з урахуванням культурних й особистісних відмінностей, застосовувати основні стратегії поведінки щодо захисту власних прав і прав здобувачів освіти.

2.3. Компетентність педагогічного партнерства

Ця компетентність включає такі складові:

1) Здатність до суб'єкт-суб'єктної взаємодії із здобувачами освіти в освітньому процесі

Це **вміння** педагога застосовувати механізми реалізації суб'єкт-суб'єктних відносин між вчителем і учнем, застосовувати навички координації та стимулювання навчально-пізнавальної діяльності учнів, підтримувати їхнє прагнення до саморозвитку та розкривати їхні здібності і пізнавальні можливості.

2) Здатність залучати батьків до освітнього процесу на засадах партнерства

Це **вміння** педагога визначати та реагувати на запити й очікування батьків щодо навчання дітей, залучати їх до участі в освітньому процесі.

3) Здатність працювати в команді із залученими фахівцями для надання додаткової підтримки особам з особливими освітніми потребами

Це **вміння** педагога організовувати співпрацю із залученими фахівцями на основі принципів командної взаємодії у процесі розроблення та реалізації індивідуальної програми розвитку, індивідуального навчального плану для осіб із ООП (за потреби).

Трудова функція №3. Участь в організації безпечного та здорового освітнього середовища

Побудова безпечного та здорового освітнього середовища у новій українській школі є пріоритетним напрямом державної політики. Аби забезпечити права дітей на освіту й охорону здоров'я та сприяти реалізації їхнього потенціалу, вчитель має розвивати:

3.1. Інклюзивну компетентність

Ця компетентність включає такі складові:

1) Здатність створювати умови, які забезпечують функціонування інклюзивного освітнього середовища

Це **вміння** педагога використовувати інструменти забезпечення інклюзивного навчання в освітньому процесі, застосовувати принципи і стратегії універсального дизайну в сфері освіти й розумного пристосування.

2) Здатність до педагогічної підтримки осіб з ООП

Це **вміння** педагога забезпечувати педагогічну підтримку осіб із ООП, здійснювати необхідні адаптації і модифікації в освітньому процесі відповідно до потреб учнів.

3) Здатність забезпечувати в освітньому середовищі і сприятливі умови для кожного учня з урахуванням вікових та інших індивідуальних особливостей

Це **вміння** педагога організовувати навчання, виховання і розвиток учнів із урахуванням їхніх потреб, здібностей і навчальних можливостей за допомогою матеріалів, пристроїв та обладнання.

3.2. Здоров'язбережувальну компетентність

Ця компетентність включає такі складові:

1) Здатність організовувати безпечне освітнє середовище, використовувати здоров'язбережувальні технології під час освітнього процесу

Це **вміння** педагога організовувати освітнє середовище з урахуванням правил безпеки життєдіяльності, санітарних правил охорони праці і норм, протиепідемічних правил та діям у надзвичайних ситуаціях, Також педагог має вживати заходів щодо запобігання та протидії булінгу, різним проявам насильства та дискримінації серед учнів та інших учасників освітнього процесу.

2) Здатність здійснювати профілактично-просвітницьку роботу з учасниками освітнього процесу щодо безпеки життєдіяльності, санітарії та гігієни

Це **вміння** педагога проводити профілактичні заходи, спрямовані на збереження та зміцнення здоров'я учнів, забезпечувати дотримання ними вимог безпеки життєдіяльності, санітарії та гігієни й створювати умови для збереження їхнього психоемоційного здоров'я.

3) Здатність формувати в здобувачів освіти культуру здорового й безпечного способу життя

Це **вміння** педагога використовувати методики, що зменшують вплив стресогенних факторів на здоров'я учнів, планувати освітній процес із урахуванням принципів здорового й безпечного способу життя, застосовувати методики й технології організації активного й безпечного дозвілля учнів і формувати навички здорового й безпечного способу життя.

4) Здатність підтримувати особисте фізичне та психоемоційне здоров'я під час професійної діяльності

Це **вміння** педагога дотримуватись у професійній діяльності санітарних правил і норм, правил поведінки в надзвичайних ситуаціях, здійснювати профілактичні заходи зі збереження особистого фізичного та психоемоційного здоров'я, використовувати методики зміцнення здоров'я та запобігання захворюванням.

5) Здатність надавати домедичну допомогу учасникам освітнього процесу

Це **вміння** педагога надавати домедичну допомогу учасникам освітнього процесу (за потреби), виявляти ознаки погіршення фізичного, психоемоційного стану у них.

Трудова функція №4. Проведення освітнього процесу

Вчитель є освітнім менеджером, який має реалізувати основні функції управління з відповідними комунікаціями і забезпечити ефективне та результативне навчання в класі. Для цього йому необхідні такі професійні якості:

4.1. Прогностична компетентність

Ця компетентність включає такі складові:

1) Здатність прогнозувати результати освітнього процесу

Це **вміння** педагога формулювати цілі освітнього процесу на основі прогностичних методів планування..

2) Здатність планувати освітній процес

Це **вміння** педагога здійснювати різні види планування освітнього процесу на різних його етапах, планувати навчальні заняття на основі модельних навчальних програм та розробляти навчальні програми на їх основі (за потреби).

4.2. Організаційна компетентність

Ця компетентність включає такі складові:

1) Здатність організовувати процес навчання, виховання й розвитку здобувачів освіти

Це **вміння** педагога організовувати освітній процес відповідно до вимог законодавства. .

2) Здатність організовувати різні види й форми навчальної та пізнавальної діяльності здобувачів освіти

Це **вміння** педагога організовувати навчальні заняття різних типів, застосовувати різні види й форми організації навчально-пізнавальної діяльності учнів і раціонально використовувати навчальний час.

3) Здатність організовувати осередки навчання, виховання й розвитку здобувачів освіти

Це **вміння** педагога розміщувати й використовувати дидактичні матеріали та обладнання в навчальному приміщенні, використовувати фізичний, інформаційний простір закладу освіти як освітній ресурс.

4.3. Оцінювально-аналітична компетентність

Ця компетентність включає такі складові:

1) Здатність здійснювати оцінювання результатів навчання учнів

Це **вміння** педагога застосовувати до різних видів оцінювання відповідну методiku та шкалу, використовувати різні форми оцінювання результатів навчання учнів, дотримуватись визначених законодавством критеріїв оцінювання та розробляти критерії оцінювання різних видів навчальної діяльності, визначати й фіксувати результати навчання.

2) Здатність аналізувати результати навчання здобувачів освіти

Це **вміння** педагога розвивати в учнів вміння здійснювати самомотивацію до навчання, аналіз, рефлексію навчальної діяльності та її результативності.

3) Здатність формувати спроможність у здобувачів освіти до самооцінювання і взаємооцінювання результатів навчання

Це **вміння** педагога розвивати в учнів навичку здійснювати самооцінювання і взаємооцінювання результатів навчання.

У межах цієї компетенції вчитель має забезпечувати дотримання вимог щодо: **комунікації**: взаємодіяти з учнями, надавати рекомендації щодо здійснення само- і взаємооцінювання; **відповідальності і автономії**: відповідально ставитися до формування спроможності учнів до само- і взаємооцінювання, запобігати суб'єктивізації під час взаємооцінювання.

Трудова функція №5. Безперервний професійний розвиток

Для успішного виконання цієї трудової функції потрібні така професійна якість, як здатність до навчання впродовж життя. Вона включає такі складові:

- **Здатність здійснювати власний професійний розвиток, надавати та отримувати підтримку від колег.** Це вміння педагога визначати потреби та планувати особистий професійний розвиток, обирати суб'єкта освітньої діяльності й ресурси для професійного розвитку, брати участь у діяльності професійних спільнот та здійснювати рефлексію щодо педагогічної діяльності.

- **Здатність до інноваційної діяльності.** Це вміння педагога застосовувати наукові методи пізнання, використовувати інформацію щодо освітніх інновацій та інтегрувати інновації у власну педагогічну практику.

У межах цієї компетенції вчитель має забезпечувати дотримання вимог щодо: **комунікації**: взаємодіяти з колегами в професійних спільнотах з питань професійного розвитку; **відповідальності і автономії**: виявляти самостійність, професійність, академічну доброчесність, надання пріоритетності розвитку нових ідей або процесів у передових контекстах професійної діяльності.

ВИСТУПИЛИ:

Гаращук О.М., заступник директора Гімназії, яка довела до відома присутніх про необхідність дотримуватись нових вимог щодо професійних компетентностей вчителя відповідно до наказу МОН від 29.08.2024 №1225 щодо професійного стандарту «Вчитель закладу загальної середньої освіти» та зазначила про потребу формування професійних якостей, необхідних для виконання трудових функцій вчителя.

ВИРІШИЛИ:

1. У період атестації педагогічних працівників під час комплексного оцінювання професійної діяльності педагогів здійснювати оцінювання його компетентності з урахуванням посадових обов'язків і вимог Професійного стандарту.

Постійно

2. Педагогічним працівникам закладу освіти здійснювати професійну діяльність відповідно до трудових функцій професійного стандарту «Вчитель закладу загальної середньої освіти», затвердженого наказом МОН від 29.08.2024 №1225 (навчання здобувачів освіти предметів (інтегрованих курсів), партнерська взаємодія з учасниками освітнього процесу, участь в організації безпечного та здорового освітнього середовища, провадження освітнього процесу, безперервний професійний розвиток).

Постійно

3. Затвердити та ввести в дію нові посадові інструкції для педагогічних працівників закладу освіти із врахуванням професійного стандарту «Вчитель закладу загальної середньої освіти», затвердженого наказом МОН від 29.08.2024 №1225.

3 01.11.2024 року

Голова педради
Секретар педради

Василь ФЕДОРЕНКО
Наталія КУЧЕРУК

**Список педагогічних працівників,
присутніх на засіданні педагогічної ради**

Гімназії с. Ілляшівка

1. Наталія АВРАМОВА
2. Валентина ВУСАТА
3. Ірина ВУСАТА
4. Оксана ГАРАЩУК
5. Ганна КОЛОСОВА
6. Наталія КУЧЕРУК
7. Олена МАКСИМЧАК
8. Інна МЕЛЬНИК
9. Анастасія МИРОНИШИНА
10. Антоніна ПИЖУК
11. Юлія СОЛІНА
12. Василь ФЕДОРЕНКО
13. Любов ФЕДОРЕНКО
14. Віталій ХРИСТИНЮК
15. Ігор ХРИСТИНЮК
16. Марина ШАГІН
17. Світлана ЯЦИК